Història Manresa | Lluís Virós | Actualitzat el 17/07/2013 a les 16:12

La Florinda

PATRIMONI. El 18 de maig de 2013 va fer 100 anys de la inauguraciÃ³ d'aquesta bonica farinera del carrer del Bruc. ArtÃ-sticament, l'edifici d'Ignasi Oms i Ponsa Ã©s un reeixit exemple de modernisme industrial amb un llenguatge auster i, tÃ¨cnicament, Ã©s una de les primeres fÃ briques de Catalunya construÃ¯des amb estructura de formigÃ³ armat.

Es tracta d'un conjunt de tres edificis industrials units per ponts i passarel·les, closos dins d'un recinte. L'edifici central és una fàbrica de planta baixa i quatre pisos; a l'est hi ha l'edifici de les sitges, d'una alçada similar, i a l'oest hi ha un edifici més baix que servia de magatzem. Totes les façanes estan tractades de manera unitària, amb una marcada verticalitat. A la planta baixa hi ha un sòcol de paredat comú amb verdugades de maó. La resta de la façana és d'estucat blanc amb maó vist en brancals i arcs d'obertures i amb les impostes destacades amb maó i ceràmica blanca i verda. Les cornises també són de maó vist, decorat amb greques. L'edifici principal té capcers escalonats decorats amb maó i ceràmica, i una torratxa mirador amb merlets a un costat. La coberta és a doble vessant, de teula àrab. L'edifici de les sitges també presenta la mateixa decoració.

Foto: Francesc Rubí

Els promotors de la Florinda foren Casajuana i Massana, antics socis de la farinera La Favorita o de les Obagues. Al cap de pocs anys, quedà com a únic amo Josep Casajuana i Rodríguez, casat amb Florinda Maristany, que havia donat el nom a la fàbrica. La farinera podia tractar fins a 60.000 kg de blat diàriament, dels quals s'obtenia 32.000 kg de farina, gràcies a un elevat grau d'automatització amb maquinària alemanya, que requeria tan sols de dues a tres persones treballant. On hi havia més treballadors era en els serveis de càrrega i descàrrega, que es feia amb carros o camions de poc tonatge per transportar el producte a les estacions de ferrocarril.

PER SABER-NE MÉS

-Joaquim Sarret i Arbós, *Història de la indústria, del comerç i dels gremis de Manresa* . Monumenta Històrica (vol. III), Manresa, 1923.
-Raquel Lacuesta Contreras, *Ignasi Oms i Ponsa, arquitecte* , Delegació a la Catalunya Central del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, 2009.
-Antoni Baraut; Imma Bover, «El Modernisme al Bages», *Dovella* (núm. 3), Manresa, desembre de 1981.